

Mi újság?

A Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. 2014. január

Kiadja a Magyar Szentek Plébániája. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

Urunk, Tenéked glória, ki nemzeteknek megjelenesz!

Vízkeresztet újra a napján ünnepeljük

Vízkereszt ünnepét, amelyet eddig január 2. és 8. közti vasárnap tartottunk Magyarországon, az idei évtől január 6-án ünnepeljük. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy **ezen a napon a hívek számára kötelező a szentmisén való részvétel.**

Január 6-án a háromkirályok gyermek Jézusnál tett látogatását ünnepli a katolikus egyház, ekkor kerül sor a vízszentelés szertartására is: a pap megáldja a keresztvizet és a szentelt vizet.

Az epifánia néven is ismert vízkereszt Jézus Krisztus megjelenésének ünnepe. A magyar vízkereszt elnevezés az ilyenkor hagyományosan végzett vízszentelésből eredeztethető.

Vízkereszt napja a IV. század elején kezdett a keresztények körében terjedni mint Krisztus születésének, keresztségének, a kánai menyegzőnek és a háromkirályok (napkeleti bölcsek) látogatásának ünnepe. Később az ünnep elsődleges témája keleten Jézus keresztsége lett (erre emlékeztet a vízszentelés); nyugaton viszont a háromkirályok látogatása került előtérbe, mindamellett itt is megmaradt a vízszentelés szertartása. A II. Vatikáni Zsinat rendelkezései értelmében a római katolikus egyház január 6-án a **háromkirályok látogatását** ünnepli vízszenteléssel egybekötve; Jézus megkeresztelkedésének ünnepe a következő vasárnapra esik. A kánai menyegzőről, amelyen Jézus első csodáját vitte végbe a vizet borrá változtatva, egy közbeeső hétköznapon emlékezik meg az egyház.

A vízkereszt amiatt is kiemelt ünnep a katolikus egyház életében, mert ekkor kezdődik meg a **házszentelés** időszaka. A házszentelés szertartása során a pap az újonnan megáldott szenteltvízzel meghinti a lakásokat, házakat; a szentelmény révén nemcsak az épületeket, hanem a benne lakókat, dolgozókat is megáldja.

Urunk, Jézus Krisztus!

A napkeleti bölcsekkel együtt indulunk útnak.

Te vagy a célunk, Hozzád szeretnénk eljutni, s tudjuk, hogy Te szüntelenül vársz minket. Nem a kíváncsiság vezet minket, hanem a Veled való találkozás őszinte vágya.

Vállaljuk azt a hosszú és fáradságos lelki utat, amelyen Hozzád juthatunk. Irányíts minket Magadhoz! Mutass nekünk jelet, hogy le ne térjünk az útról! Add, hogy felismerjük istenségedet és alázattal fejezzük ki Előtted hódolatunkat! Ajándékol ma szívünk szeretetét hozzuk Eléd, Istenünk és Megváltónk.

Interjú karácsonykor Ferenc pápával

(részlet)

Mit jelent Önnek a karácsony?

„Találkozás Jézussal. Isten szüntelenül kereste népét, vezette, őrizte, és megígérte, hogy mindig mellette lesz. A Második Törvénykönyvben olvassuk, hogy Isten velünk jár, kézen fogva vezet minket, mint egy apa a fiát. Milyen szép ez! A karácsony Isten találkozása népével. De vigasztalás is, a vigasztalás misztériuma. Oly sokszor, amikor az éjféli mise után órákat töltöttem egyedül a kápolnában, a hajnali mise bemutatása előtt, a vigasztalásnak és a békének ez az érzése töltött el. Emlékszem, egyszer itt, Rómában, talán 1974 karácsonyán, imádságban töltöttem az éjszakát a mise után a Centro Astalli szállásán. Számomra a karácsony mindig ez volt: szemlélni, amint Isten meglátogatja népét.”

Mit üzen a karácsony a mai embernek?

„A gyengédségről és a reményről beszél nekünk. Amikor Isten találkozik velünk, két dolgot mond. Az első: *Reméljete!* Isten mindig kinyitja és sosem becsukja az ajtókat. Ő az apa, aki ajtót nyit nekünk. A második: *Ne féljete a gyengédségtől!* Amikor a keresztények megfélemedeznek a reményről és a gyengédségről, hideg egyházzá válnak, mely nem tudja, hová megy, ideológiákba bonyolódik, és világias magatartásformák lepik el. Isten egyszerűsége azonban azt mondja neked: *Menj tovább, simogató Atya vagyok számodra!* Félek, amikor a keresztények elveszítik a reményüket és a képességüket az ölelésre, a simogatásra. Talán ez az oka, hogy tekintettel a jövőre gyakran beszélek a gyerekekről és az idősekről, vagyis a legvédtelenebbekről. Papi életemben, bejárva a plébánia területét, mindig azon voltam, hogy megéreztessem ezt a gyengédséget, főként a gyerekekkel és az idősekkel. Jó hatást tesz rám, és ilyenkor arra a gyengédségre gondolok, amellyel Isten szeret minket.”

Miként lehet hinni abban, hogy Isten, akit a vallások végtelennek és mindenhatónak tartanak, ilyen kicsinyé válik?

„A görög atyák »szünkathabaszisznak«, isteni leereszkedésnek hívták. Isten leszáll hozzánk, és velünk van. Ez Isten egyik misztériuma. 2000-ben II. János Pál azt mondta Betlehemben, hogy Isten olyan kisgyermekké lett, aki teljesen egy apa és egy anya gondoskodásától függ. A karácsony ezért ad nekünk oly nagy örömet! Nem érezzük magunkat többé egyedül, mert Isten leszállt, hogy velünk legyen. Jézus olyan lett, mint egy közülünk, és értünk a legszörnyűbb véget, egy bűnöző halálát szenvedte el a kereszten.”

Jézus születését nemegyszer édes kis meseként mutatják be, Isten azonban olyan világba születik, amelyben tömérdek a szenvedés és nyomorúság.

„Amit az evangéliumokban olvasunk, az *örömmüzenet*. Az evangélisták örömről számolnak be. Nem taglalják az igazságtalan világ témáját, nem kérdezik, hogyan születhet meg Isten egy ilyen világban. Mindez annak az eredménye, ahogyan mi látjuk a világot: a szegényeket, a szűkölködésbe születni kénytelen gyerekeket. A karácsony nem a társadalmi igazságtalanság, nem a szegénység elleni szóemelés volt, hanem *örömhirdetés*. Minden más olyan következtetés, amelyet mi vonunk le belőle. Egyesek igazak, mások kevésbé igazak, ismét mások pedig megideologizáltak. A karácsony öröm, vallási jellegű öröm, belső, Istennel, fénnel, békével teli öröm. Amikor valakinek nincs meg a képessége, vagy olyan emberi élethelyzetben van, amely nem engedi meg neki, hogy megértse ezt az örömet, akkor világias vidámságban éli meg az ünnepet. Ám a *szívbeli öröm* és a *világias vidámság* között különbség van!”

A keresztények egységére való törekvés elsődleges célkitűzést jelent önnek?

„Igen, az ökumenizmus számomra elsődleges fontosságú. Ma létezik a *vér ökumenizmusa*. Bizonyos országokban megölik a keresztényeket, mert keresztet hordanak vagy van bibliájuk, és mielőtt megölnék őket, nem kérdezik, vajon anglikánok, lutheránusok, katolikusok vagy ortodoxok-e. A vér összevegyül. Azok szemében, akik megölnék, keresztények vagyunk. *Egyek vagyunk a vérben*, még ha egymás között nem is sikerül megtennünk az egység felé szükséges lépéseket; talán még nem érkezett el az ideje. Az egység kegyelem, amelyet kérnünk kell. Ismerem egy plébánost Hamburgban, aki egy olyan katolikus pap boldoggá avatási eljárását intézte, akit lefejeztek a nácik, mivel a katekizmust tanította a gyerekeknek. Mögötte, az elítéltek sorában, egy lutheránus lelkész állt, akit ugyanazon okból végeztek ki. A vérük egyesült. Az a plébános elmesélte nekem, hogy elment a püspökhöz, és azt mondta neki: »Továbbra is intézem az eljárást, de mindkettejüket, nemcsak a katolikusét.« Ez a vér ökumenizmusa. Ma is létezik, elég olvasni a napilapokat. Akik megölik a keresztényeket, nem kérik tőled a személyazonosító igazolványodat, hogy megtudják, melyik egyházban keresztelkedtél meg. Figyelembe kell vennünk ezt a valóságot.”

Január 19-én kezdődik imanyolcad
a keresztények egységéért, amelynek mottója

„Hát részekre szakítható-e Krisztus?” (1Kor1,1-17)

Mindenható örök Isten, te összegyűjtöd, ami
szétszóródott, és az egybegyűjtött nyáját védelmezed.
Tekints jóságosan azokra, akiket az egy kereszttség
megszentelt, hogy a hit teljességében és
a szeretet kötelékében is eggyé váljanak! Amen.

Kő, kavics, homok

Egy filozófia professzor azzal kezdte az egyetemi előadását, hogy fogott egy befőttesüveget, és megtöltötte 5-6 cm átmérőjű kövekkel.

Majd megkérdezte hallgatóit.

„Ugye tele van az üveg?” „Igen” – hangzott a válasz.

Ezután elővett egy, apró kavicsokkal teli dobozt, és elkezdte beleszórni a kavicsokat az üvegbe.

Miután az apró kavicsok kitöltötték a kövek közötti üres helyeket, megint megállapították, hogy az üveg tele van. Ezután a professzor elővett egy, homokkal teli dobozt és elkezdte betölteni a homokot a befőttesüvegbe. A homok természetesen minden kis rést kitöltött.

„És most – mondta a professzor – vegyék észre, hogy ez az önök élete. A kövek a fontos dolgok – a családot, az egészséged, a gyermeked, a barátaid – ha minden mást elveszítenél, az életed akkor is teljes maradna. A kavicsok azok a dolgok, amelyek még számítanak, mint a munkád, a házad, az autód. A homok – az az összes többi. Az apróságok. Ha a homokot töltöd be először, nem marad hely a kavicsoknak és a köveknek. Ugyanez történik az életeddel. Ha minden idődet és energiádat az apróságokra fordítod, nem marad hely azoknak a dolgoknak, amelyek igazán fontosak számodra. Fordíts figyelmet azokra a dolgokra, amelyek alapvetők a boldogságod szempontjából.

Szánj időt naponta a csendes imára.

Törődj a pároddal.

Játssz a gyermekeddel.

Menj el orvosi ellenőrzésre.

Rendszeresen látogasd rokonaidat.

Mindig szakíts időt barátaidra.

Lesz időd dolgozni, takarítani, bevásárolni, rendet rakni is.

Csak először a kövekre figyelj – azokra, amik igazán számítanak.

Állítsd be a prioritásokat.

A többi: csak homok. . .

Ki jelen vagy a tűzben és a jégben,
Csillagok közt és bányák mély ölén,
Sötét árnyékban, fénylő napsütésben,
Madárdalban és kis gyermek szemén,
Ki igazgatod sorsok fordulását,
Uram, ne hagyd el árva magyarod,
Hallgasd meg szívünk újévi imáját,
És legyen minden úgy, mint akarod.

Csákváry Zoltán: Újévi imádság (részlet)

A Magyar Szentek Plébánia évvégi beszámolója az 2013. évről

Esküvő: 27 pár 7-tel több, mint a tavaly /
Keresztelő: 45 fő; 9-cel több, mint tavaly, ebből 24 fiú és 21 lány
Elsőáldozó: 6 fő /ugyanannyi, mint tavaly /
Bérmálkozott: 16 fő (Egyetemi Lelkészség)
Halottak: 79 fő: ebből 28 férfi és 51 nő. / 15-tel kevesebb, mint tavaly/
Mindössze 19 fő részesült a szentségekben !!!
Ez nagyrészen a hozzátartozók felelőssége!!!

Ebben az évben még a tavalyinál is kevesebb szentmise szándékot kértek a kedves testvérek. Szomorú, hogy lassan kihalnak azok, akik még szentmisével is gondolnak elhunyt szeretteikre!

De mondathatunk szentmisét élőkért is vagy különböző szándékokra, hiszen annyi gond és baj van a világban és környezetünkben!

Egyházi adót **300-an fizettek. Ez a tavalyihoz képest is csökkenés.** Gyakran még azok közül sem érzi mindenki szükségesnek az egyházi hozzájárulás fizetését, akik rendszeresen, vasárnapról vasárnapra itt vannak a templomban és részt vesznek a plébánia rendezvényein.

A jövedelemadó 1%-ának felajánlásából 225.000 Ft-tal támogatták a kedves hívek egyházközségünket, a Szent Tádé Alapítványon keresztül. Ez 113.000 Ft-al kevesebb, mint az előző évben.

Tavaly karácsonyra elkészült a templomi sípos orgonánk, ami a legnagyobb kiadás ebben az évben, 9 millió forint. Az erre szervezett gyűjtés eredménye közel 3 millió forint volt. Hálásan köszönjük a felajánlásokat.

Hálásan köszönjük azok adományait, akik a kápolna vagy a templom fenntartásához, valamint az ifjúsági programokhoz adományaikkal hozzájárultak.

Köszönjük azok munkáját is, akik a templom vagy a kápolna szebbé tételén egész évben fáradoztak. Köszönet a sekrestyés és a kántor áldozatos munkájáért, és a ministránsok oltárszolgálatáért, valamint az ifjúsági kórus működéséért. Köszönöm azok segítségét is, akik a templomkert szebbé tételében segítettek ebben az évben. Köszönöm Füzesi János segítségét, aki a műszaki és karbantartói munkákban segített sokat.

Köszönet az Imperatrix énekegyüttesnek a templomi szolgálatát, akik különösen sokszor bevállalták ezt a szerepet. Külön köszönöm Dr Göblyös Péter úrnak és Leskó Zoltán kántor úrnak a hangversenyek szervezésében végzett munkáit!

Ebben az évben nagyon sok urna fedlapot záró rézcsavart loptak el az altemplomból. Perselyeket is többször megrongáltak. Kérjük, aki tud, napközben is nézzen be a templomba, vagy az urnatemetőbe! Sokszor pusztá jelenlétünkkel is megtudjuk óvni közös értékeinket.

Köszönetet mondok mindenkinek, aki akár anyagilag, akár munkájával vagy imádságával segítette egyházközségünk életét, amit a jövőben is szeretnék kérni.

Isten fizesse meg mindenkinek mindazt, amit egyházközségünkért tett !